

Zaak T-346/06 R

Industria Masetto Schio Srl (IMS) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Kort geding — Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging — Richtlijn 98/37/EG — Ontvankelijkheid — Fumus boni juris — Spoedeisendheid — Belangenafweging”

Beschikking van de president van het Gerecht van 7 juni 2007 II - 1786

Samenvatting van de beschikking

1. *Kort geding — Voorwaarden voor ontvankelijkheid — Ontvankelijkheid prima facie van beroep in hoofdzaak*
(Art. 242 EG en 243 EG; Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 104, lid 2)
2. *Kort geding — Voorwaarden voor ontvankelijkheid — Ontvankelijkheid prima facie van beroep in hoofdzaak*
(Art. 242 EG en 243 EG; Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 104, lid 2; Richtlijn 98/37 van het Europees Parlement en de Raad, art. 2, lid 1, en 7, leden 1 en 2)

3. *Kort geding — Voorwaarden voor ontvankelijkheid — Ontvankelijkheid prima facie van beroep in hoofdzaak*
(Art. 230, vierde alinea, EG, 242 EG en 243 EG; Richtlijn 98/37 van het Europees Parlement en de Raad, art. 2, lid 1, en 7, lid 2)
4. *Kort geding — Opschorting van tenuitvoerlegging — Voorwaarden voor toekenning — Spoedeisendheid — Ernstige en onherstelbare schade*
(Art. 242 EG; Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 104, lid 2)

1. Wil het verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van een handeling ontvankelijk kunnen worden verklaard, dient de verzoeker het bestaan aanneemelijk te maken van bepaalde elementen die voorschijns de conclusie toelaten dat het beroep in de hoofdzaak waarmee zijn verzoek in kort geding samenhangt, ontvankelijk is, dit om te voorkomen dat de verzoeker in kort geding opschorting van tenuitvoerlegging weet te verkrijgen van een handeling die de gemeenschapsrechter vervolgens weigert nietig te verklaren omdat zijn beroep in de hoofdzaak niet-ontvankelijk is verklaard. Gezien het spoedeisend karakter van het kort geding, is het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het beroep in de hoofdzaak noodzakelijkerwijs summier. In het kader van een verzoek in kort geding kan over de ontvankelijkheid van het beroep in de hoofdzaak immers slechts prima facie een oordeel worden geveld; het gaat er hierbij om te bepalen of de verzoeker voldoende gegevens aanbrengt die a priori de conclusie toelaten, dat de ontvankelijkheid van het beroep in de hoofdzaak niet kan worden uitgesloten. De rechter in kort geding kan het verzoek slechts niet-ontvankelijk verklaren, wanneer volstrekt kan worden uitgesloten dat het beroep in de hoofdzaak ontvankelijk is. Anders zou met een uitspraak over de ontvankelijkheid in

het stadium van het kort geding, wanneer deze op het eerste gezicht niet volstrekt uitgesloten is, immers op de beslissing van het Gerecht in de hoofdzaak vooruit worden gelopen.

(cf. punten 31-33)

2. Gelet op de opzet en het doel van richtlijn 98/37 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende machines, lijkt de Commissie op het eerste gezicht krachtens artikel 7 van de richtlijn de verplichting te hebben, en niet enkel de mogelijkheid, om zich uit te spreken over de nationale maatregel waarvan zij in kennis is gesteld. Op het eerste gezicht lijkt het ook dat de Commissie

zich moet uitspreken niet over een voorgenomen maatregel, maar over een nationale maatregel die, nadat hij door een lidstaat is vastgesteld, tot gevolg heeft dat het vrije verkeer van de betrokken machines wordt beperkt.

missie bindende rechtsgevolgen kan hebben voor de producent van de in die handeling bedoelde machines.

(cf. punten 39-40, 42)

Bovendien treffen de lidstaten overeenkomstig artikel 2, lid 1, van dezelfde richtlijn alle dienstige maatregelen om ervoor te zorgen dat de machines of veiligheidscomponenten waarop deze richtlijn van toepassing is, niet in de handel kunnen worden gebracht en in bedrijf gesteld indien zij gevaar opleveren voor de veiligheid en de gezondheid van personen en, in voorkomend geval, van huisdieren, of voor de veiligheid van goederen.

Bijgevolg kan de rechter in kort geding niet uitsluiten dat de vaststelling door de Commissie dat een nationale maatregel die een lidstaat op basis van artikel 7, lid 1, van voormelde richtlijn heeft getroffen, gerechtvaardigd is, en de overbrenging van die informatie aan de overige lidstaten overeenkomstig artikel 7, lid 2, van die richtlijn, de rechtspositie van de producent van de door de handeling van de Commissie geraakte machines aanmerkelijk wijzigen, door te verhinderen dat die machines in het verkeer kunnen worden gebracht of in bedrijf kunnen worden genomen op de markt van de lidstaten waarvoor die handeling is bestemd. Derhalve kan op het eerste gezicht niet worden uitgesloten dat de handeling van de Com-

3. Wanneer een handeling van een gemeenschapsinstelling tot een lidstaat is gericht en de lidstaat ingevolge die handeling automatisch actie moet ondernemen, of wanneer vaststaat waarop die actie zal uitlopen, wordt eenieder voor wie die actie gevolgen heeft, rechtstreeks door die handeling geraakt. Indien het de lidstaat daarentegen vrijstaat om al dan niet tot actie over te gaan, of hij niet wordt gedwongen in een bepaalde zin te handelen, is het dat handelen of stilzitten van de lidstaat, en niet de communautaire handeling zelf, waardoor de betrokkene rechtstreeks wordt geraakt.

Wanneer de lidstaten de adressaten zijn van een handeling waarbij de Commissie hun krachtens artikel 7, lid 2, van richtlijn 98/37 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende machines, ervan in kennis stelt dat een nationale maatregel waarbij het in de handel brengen of het in het verkeer brengen van bepaalde machines wordt verboden, gerechtvaardigd of gedeeltelijk gerechtvaardigd is, lijken zij op het eerste gezicht enkel het

in de handel brengen of in bedrijf stellen te kunnen verhinderen van de machines bedoeld in de handeling van de Commissie waarbij de nationale maatregel gerechtvaardigd wordt verklaard. Op het eerste gezicht lijkt het immers de Commissie te zijn die beoordeelt of het noodzakelijk is om dergelijke maatregelen te nemen, en de lidstaten lijken vervolgens de verplichting te hebben om de dienstige maatregelen te treffen die door een dergelijke vaststelling noodzakelijk zijn, te weten de machines uit de markt te nemen en het in de handel brengen of in bedrijf stellen ervan te verbieden indien zij gevaar opleveren voor de veiligheid en de gezondheid van personen, overeenkomstig artikel 2, lid 1, van de richtlijn. Bijgevolg is het niet uitgesloten dat de lidstaten op het eerste gezicht over geen enkele beoordelingsmarge beschikken wanneer zij de adressaten zijn van een dergelijke handeling.

Overigens kunnen degenen die niet adressaat van een beschikking zijn, weliswaar slechts stellen individueel te worden geraakt, indien deze beschikking hen betreft uit hoofde van zekere bijzondere hoedanigheden of van een feitelijke situatie, welke hen ten opzichte van ieder ander karakteriseert en hen derhalve individualiseert op soortgelijke wijze als de adressaat, maar kan op het eerste gezicht niet worden uitgesloten dat voormelde handeling van de Commissie een verzoeker individueel raakt, wanneer zij uitdrukkelijk en uitsluitend

betrekking heeft op de door deze verzoeker geproduceerde machines.

(cf. punten 50-52, 56-57)

4. In het kader van een procedure in kort geding moet de spoedeisendheid worden getoetst naar de maatstaf, of een voorlopige beslissing noodzakelijk is ter voorkoming van ernstige en onherstelbare schade voor de partij die om de voorlopige maatregel verzoekt. Ofschoon financiële schade, uitzonderingen daargelaten, niet als onherstelbaar of zelfs maar moeilijk herstelbaar kan worden beschouwd, aangezien er later steeds een geldelijke vergoeding kan worden geboden, kan een voorlopige maatregel worden toegestaan wanneer de verzoeker anders vóór het eindarrest in de hoofdzaak in een situatie zou geraken die zijn voortbestaan in gevaar kan brengen. Het is niet nodig dat met volstreekte zekerheid wordt aangetoond dat er onmiddellijk schade dreigt te ontstaan. Vooral wanneer het intreden van de schade van een reeks factoren afhangt, volstaat het dat zij met een zekere mate van waarschijnlijkheid voorzienbaar is.

Een beslissing van de Commissie die op het eerste gezicht alle lidstaten verplicht

om handelsbelemmerende maatregelen te nemen, zoals maatregelen waarbij het in de handel brengen en het in het verkeer brengen van bepaalde machines wordt verboden, wegens de gevaren die deze machines zouden opleveren voor de gezondheid en de veiligheid van personen, kan de reputatie van de onderneming die deze machines produceert, aantasten. De schadelijkheid van een dergelijke aantasting moet dus worden erkend. Een dergelijke aantasting van de handelsreputatie van een onderneming en van de reputatie inzake de veiligheid van haar producten berokkent die onderneming immers schade die moeilijk begrootbaar en dus moeilijk te herstellen is. Die schade kan bovendien als ernstig worden aangemerkt, aangezien een dergelijke aantasting, wegens voormelde beslissing, gevolgen kan hebben in alle lidstaten, en dus voor alle markten waarop verzoekster actief is en niet alleen op één van die markten. Een dergelijke aantasting van haar reputatie kan onherstelbare gevolgen hebben

voor haar productie, zowel in de betrokken sector als in de andere sectoren waarin zij actief is, en bijgevolg voor haar globale financiële situatie. Derhalve is het risico dat zij snel failliet gaat, niet zuiver hypothetisch, maar is het daarentegen met een voldoende mate van waarschijnlijkheid voorzienbaar.

Gelet op die omstandigheden kan de tenuitvoerlegging van voormelde beslissing van de Commissie de verzoekende onderneming ernstige en onherstelbare schade berokkenen door haar voortbestaan in gevaar te brengen, zodat de spoedeisendheid van de verzochte maatregelen onbetwistbaar lijkt.

(cf. punten 121-123, 136-137,
142-144, 146)